

POSTANOWIENIE

2 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Beata Janiszewska

na posiedzeniu niejawnym 2 września 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa B. K.
przeciwko Instytutowi w W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 23 października 2017 r., V ACa 77/17,

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 13 grudnia 2018 r. Sąd Najwyższy zawiesił postępowanie w sprawie wobec zgonu powódki (art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c.). Po zawieszeniu postępowania podjęto działania mające na celu ustalenie następców prawnych skarżącej powódki, jednak nie przyniosły one rezultatu. Przedstawiony Sądowi protokół dziedziczenia (k. 138-140) nie ma skutku równoznacznego prawomocnemu postanowieniu o stwierdzeniu nabycia spadku; taki skutek wywołuje bowiem wyłącznie zarejestrowany akt poświadczenia dziedziczenia (art. 95j ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie). W konsekwencji należało uznać, że po śmierci powódki nie nastąpiło ani zgłoszenie się, ani wskazanie jej następców prawnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 182 § 1 pkt 5 k.p.c. sąd umarza postępowanie zawieszone z powodu śmierci strony po upływie pięciu lat od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania z tej przyczyny. Wspomniany okres upłynął, a w jego toku nie zaszły podstawy do podjęcia postępowania. Tym samym postępowanie to podlegało obligatoryjnemu umorzeniu.

Wobec powyższego, na podstawie art. 182 § 1 pkt 5 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[ms]